

A millenniumi ünnepekre Budapesten, a Hősök terénél épült hidat az évek folyamán erős károsodások érték, s szűkessé vált felújítása. Az építők a terveknek megfelelően haladnak a munkával, s így várhatóan augusztus végére megindulhat a forgalom a felújított hídon

Apad a Duna

A Duna árhulláma csüdtörtökön délután Mohács térségében tetőzött 810 centiméter körüli vízzinttel. A jelzések szerint a péntekre virradó éjszaka elhagyja az országot, s így a folyó teljes magyarországi szakaszára kiterjed az apadás. Csütörtökig egyébként az áradás tetőzése óta Dunaremeténél 124, Budapestnél 118, Paksnál 41 centiméterrel csökkent a Duna vízállása. Csütörtök délelőtt megnyitották a budai alsó rakpartot a forgalomnak.

Baktériumokkal, szúnyogok ellen Eredményes kísérletek

A Növényvédelmi Kutató Intézetben új eljárással, vegyszer helyett „biológiai fegyverrel”, speciális baktériumtörzssel irtják a szúnyogokat. A külföldön már bevált módszer legelőbb előnye, hogy a baktérium kizárólag a szúnyogokra veszélyes, más rovarra nem károsít, így a szúnyogirtáskor megelőzhető a biológiai

egyensúly megbomlását. Az intézet eddigi vizsgálati eredményei kedvezőek.

Hazánkban tizenöt fajta szúnyog kellemetlenkedik. A védekezés ellenük gyakran gondot okoz, mert a jelenleg ismert irtó vegyszerek nemcsak a szúnyogokat, hanem további csaknem 200 „ártatlan” rovarfajtát is elpusztítanak. Többek között a leveltetvek fő ellenségét, a katicabogarat. Ráadásul a vizek védelmére hozott törvény szerint a vegyszeres szúnyogirtást a parttól csak 100 méterre lehet végezni, pedig a szúnyog „böjcsője” éppen ez a vízparti sáv. A H-14 elnevezésű baktériumtörzset viszont — éppen mert csupán a szúnyogot pusztítja — a part közelében is használható, és nem veszélyeztet a halak eleséséig szolgáló többi rovarra.

Jelenleg laboratóriumban vizsgálják az emberre egyébként teljesen veszélytelen H-14 hatásmechanismusát. Négy szúnyogfajtaánál már sikerrel próbálták ki. A végleges szúnyogölő baktérium kitenyésztéséhez azonban még további vizsgálatok egész sora szükséges. Hasonló vizsgálatok folynak a Szovjetunióban és Bulgáriában is.

Az új szúnyogölő bevetésének ideje azonban még odobb van, hiszen nagyon szigorú egészségügyi ellenőrzésre, és hatósági engedélyezésre van szükség. Csak ezután várható — két-három év múlva — próbálhatják ki gyakorlatban a Balaton mellett és más vízpartokon.

Munka- és tűzvédelmi verseny

A szeged-alyói ÁFOR elosztótelepen munkavédelmi, biztonságtechnikai és tűzvédelmi járóversenyt rendezett tegnap, csütörtökön az ÁFOR tisztántúli központja. A versenyen a három-három főből összetevődő 12 csapatnak tűzoltási, balesetvédelmi feladatokat kellett megoldania, majd különféle biztonságtechnikai hiányosságokat kellett felismerniük.

Végeredményben az első helyezést a békéscsabai ÁFOR-telep raja szerezte meg, az algyői ÁFOR elosztótelep, s a szajói bázis telep csapatai előtt. A vállalat az első három csapat tagjait jutalommal részesítette, az első két csapat pedig továbbjutott a vállalati országos döntőbe, amely szeptember 1-én lesz Székesfehérváron.

Agitáció — véleménycserével

Arról tanácskozott a pártcsoport, miként teljesítik tagjai kommunista kötelezettségeiket. Egy véleményen voltak mindaddig, amíg az egyik fiatalabb párttag értékeléséhez nem értek. Sok jó hangzott el róla: szorgalmasan dolgozik, a munkahelyi közösségbe jól beilleszkedik, társadalmi megbízatásának is eleget tesz. Am ekkor valaki közbevetette: „Azért én mégsem mondanám, hogy a Pista minden kötelezettségét teljesíti. Azt hiányolom, hogy politikai kérdésekben sohasem hallani a hangját, nem agitál.”

Az utolsó két szó hallatán többen felkapták a fejüket. „Már miért kellene agitálnia? — jegyezte meg valaki meglepődve. — Hiszen ma már nem olyan időköt élünk...” S ettől kezdve a megbeszélés jó időre elkanyarodott korábban kiszabott medrétől. Elénk vita indult, melynek tengelyében az állt: vajon szükség van-e manapság az agitációra, el kell-e ezt várni a párttagoktól, avagy sem?

Aligha állíthatnánk, hogy csupán az említett pártcsoportban léteznek ezzel kapcsolatban ellentétes felfogások. Elvileg persze nem szokás vitatni az agitáció létjogosultságát, hiszen a különböző szintű pártszerveknél, vezetőségeknél többnyire léteznek az agitációval foglalkozó reszortfelelősök, titkárok, részlegiek. De még az éves munkát átfogóan értékelő beszámoló taggyűléseken is többnyire mellőzik a szóbeli agitáció érdemi elemzését. Vagy pedig leszűkítik annak csoportos formáira, a pártnapokra, vitakörökre, és így tovább, és nem tér ki a személyes, egyéni agitáció problémáira.

Holott a személyes agitáció — természetesen — a legkevésbé sem avult el. Ma is éppoly szükséges, elengedhetetlen eleme a pártmunkának, mint bármely korábbi időszakban. Sőt, azt is mondhatnánk, hogy tulajdonképpen most sokkal inkább éltezik a valóságban, a mindennapi gyakorlatban — és sokkal jobban, eredményesebben folyik —, mint ahogy azt az erről nemegyszer csupán semmitmondó frázisokat hangoztató különféle helyi összegezősekből vélni lehetne.

A kérdés ugyanis az, mit értünk az agitáció fogalmán. Hadd idézzünk fel ezzel kapcsolatban egy kissé régebbi esetet. Az egyik vállalati pártszervezet hatékony módszert választott az agitáció hatékonyságának felmérésére: a párttagoktól véleményét tudakolta meg arról. Hamarosan tapasztalniuk kellett, hogy ha azt kérdezték, agitálnak-e az ő környezetükben a párttagok, a túlnyomó többség tagadó választ adott, sőt némiképpen indignantóvá tették hozzá: ugyan már miért is kellene itt agitálni?! De ha a kérdés úgy fogalmazódott, hogy beszélgetnek-e velük a

párttagok politikai problémákról, és elmondják-e azokban a véleményüket, a nagy többség igennel felelt, példákat is említve, kikkel milyen témákban folyt eszmecsere.

Márpedig az agitációnak éppen ez a lényege. Mint ahogy a XI. pártkongresszus határozata is megfogalmazta még annak idején: ennek a tevékenységnek, vagyis a politikai képviselőnek és terjesztésének „leghatásosabb módja az aktív véleménycsere a párttagokkal; ez lehetőséget nyújt a különböző nézetek szembesítésére, tisztázására, a marxista-leninista álláspont meggyőző kifejtésére.” Ez a tömör összefoglalás ma is érvényes módon körvonalazza az agitációnak azt a korszerű értelmezését, melyben nemcsak az egyik fél jut szóhoz, amelyben véleménycsere folyik, szembesülnek az eltérő nézetek, melyek vitában tisztázódnak, és így jut érvényre a valóságnak megfelelő, helyes álláspont.

Azért indokolt ezt hangsúlyozni, mert az agitációtól való húzódozás mögött nemegyszer az „agitálás” régimódi és elavult értelmezése húzódik meg. Az olyan gyakorlat ugyanis tényleg helytelen és káros lenne, hogy a kommunista beszélnék, magyarázhatnak, a párttagok pedig hallgatják őket. A párt és a tömegek kapcsolatáról vallott felfogásunktól ez valóban mélyszélesen idegen. De az agitáció nem is szabad ily módon felfogni. Hiszen a munkatársi, baráti, rokoni körben természetesen merülnek fel politikai kérdések, hangzanak el a nemzetközi, az országos vagy a helyi politikai eseményekkel kapcsolatos vélemények. A kommunista általában az ilyen eszmecsereken elmondják a párt álláspontját kifejező véleményüket, érveiket is. Agitációs „munkájuk” tehát a mindennapi politikizálás természetes része.

Éppen ebből adódóan az agitáció nem időszakos kampányfeladat, amelyre egy-egy jelentősebb politikai esemény alkalmából van csupán szükség. Nyilvánvaló, hogy az ilyen események fokozzák a politikai érdeklődést, a polémia eleve nebbé válik, s így a kommunista állásfoglalása, véleménynyilvánítása is gyakoribb és erőteljesebb. Am a politika a „csendesebb” periódusokban sem szorul ki a közérdeklődésből, már csak azért sem, mert a jelen körülmények között az ilyen „csendesség” csupán viszonylagos.

Mindig adott tehát az agitációra a lehetőség. De fennáll szükségessége is, mivel a párt politikájának, határozatainak, törekvéseinek megismertetése, megmagyarázása, elfogadtatása állandó, sohasem szűnő feladat.

Gyenes László

Egyre kevesebb föld marad parlagon

A három évvel ezelőtti módosított földvédelmi törvény, amely a földhasználat korábbi hiányosságainak felszámolására rendszabályokat helyezett kilátásba a vetőkkel szemben, bevált a gyakorlatban — ez derül ki a MEM összesítéséből, amely a nyári állapot alapján azt vizsgálta, hogyan tetek eleget művelési kötelezettségüknek a mezőgazdasági nagyüzemek, illetve a kis-termelők.

A tapasztalatok kedvezőek: amíg a korábbi években a tavasz végén és a nyár elején rendre ötvézezer hektárnyi terület maradt műveletlenül, addig az idén mindössze 8500 hektár maradt ki a művelésből valamilyen — általában a gazdaságot nem terhelő — ok miatt. Igaz, további 12 ezer hektáron sem folyt mezőgazdasági termelőmunka, ebben azonban az ár- és a belvizek a ludasak. Ezek az idén minden korábbinál hosszabban tartották fogságukban a termőföldeket.

A fennálló rendelkezések szerint a földek aranykorona értékének ezerszeres szorzatát kellett megfizetnie annak a nagyüzemnek, amely elhanyagolta a területet, és vetetlenül hagyta a földet. (Ez egy átlagos minőségű szántóterületnél egy hektáron 20 ezer forintot is jelentett.) Több üzemet az elmúlt egy-két évben megbüntettek a művelési kötelezettség elhanyagolása miatt, de az adatok szerint nem ez vitte előre igazán az

ügyet. Az elmúlt időszakban egyes mezőgazdasági termékek árának növelése nyomán a mezőgazdasági üzemek a korábbinál nagyobb területre vetettek egyebek között cukorrépát, továbbá napraforgót. A fontos ipari növények részben a korábban kihasználatlan területekre kerültek. Egyre jobban érzetik hatásukat a nagyszabású talajjavító munkálatok, ezekkel ugyanis visszaadják a földek korábbi termőértékét, és így a gazdaságok ismét ezekre a területekre irányítják a vetőgöpeket.

A felmérés arról is tanúsodik, hogy az idős emberek egyre inkább képtelenek megművelni területeiket. Az országban mintegy kétezer hektárról állapították meg, hogy tulajdonosaik, művelőik, kezelőik idős koruk miatt képtelenek eleget tenni a termőföld támasztotta követelményeknek. Csökkentette viszont a kieső területet az, hogy az elhagyott és korábban felszámolt tanyákat, és azok környékét, ahonnan idős lakók a falvakba, illetve a városokba költöztek, ismét bekapcsolták a mezőgazdasági termelésbe.

Újabb ugrásszerű javulásra azonban a kieső területek ismételt felhasználásánál nem lehet számítani, hiszen többnyire rossz domborzati viszonyú és csekély termőképességű talajokról és vidékekről van szó. Ezek csak fokozatos szakmai tejesztő munkával kapcsolhatók be a termelésbe.

Új szőlőfajták

A Szőlészeti és Borászati Kutató Intézet Kecskeméti melletti Mathiasz János telepen fokozatosan érnek az újonnan nemesített csemegezőlő hibridek. A legkorábbiakat követően egymást váltva késő őszi hoznak termést a fajtajelöltek. Jó néhány közülük rezisztens, nem igényel permetezést, étkezésre is alkalmas, bora is kitűnő. Sajátos a zamatauk, óriási, ropogós a bogójuk. Némelyik hibrid kilós fürtöt nevel. Az eddigi nyolc fajta közül valamennyi állta a szigorú zsűrizést, s elszaporításra vár.

Propagandisták kitüntetése

Az ifjúsági mozgalomban hosszú időn át kiváló munkát végző propagandistákat tüntettek ki tegnap Szegeden, a KISZ Csongrád megyei bizottsága vezetőképző központjában. Az ünnepségen — amelyen megjelent Kamenszky Péter, a megyei pártbizottság munkatársa és Turcsikné Süli Mária, a megyei KISZ-bizottság titkára — Kmetykó Lajos, a vezetőképző központ igazgatója köszöntötte a meghívottakat. Beszélt az elmúlt politikai képzési év tapasztalatairól, majd kiemelte: a jövőben még inkább számít az ifjúsági szövetség a tapasztalt propagandisták segítségére. Ezután a kitüntetéseket adták át. A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Kiváló Propagandistája plakettet kapta: Hévézi Tibor (FÉG), Makó, Katona Ferenc és Donáth Miklós (Szeged), Mérai József (Vásárhely) és Bihari Etelka (Szegvár).

Több éves hagyomány, hogy a politikai képzési év befejezésekor a fiatalok nevelésében, az ifjúsági mozgalom történetének kutatásában kiemelkedő munkát végző tanárokat, politikai

munkatársakat a megyei propagandista konferencián elismerésben részesítik. Tegnap dr. Vezér Károly és dr. Szeti József (pártiskola), Bálint Jánosné (SZOTE) és Kiss Ferenc (Nevelési Tanácsadó Intézet) a vezetőképzésben kifejtett tevékenységéért, dr. Hegyi András (JATE) az ifjúsági mozgalmi kutatásban elért eredményeiért és Szekeres Ferenc (Móra Ferenc Múzeum) a fiatalok szabadidős-tevékenységének szervezéséért kapott elismerést.

Kincsek, mikrofilmek

Mikrofilm-laboratóriumot rendezett be Szekszárdon a Tolna megyei levéltár, hogy iratkincseiről, muzeális értékeiről térképeiről, fényképeiről fotómásolatot készítsen. Így az értékes dokumentumokat nem kell kézbe venni — koptatni, törni —, ha szükség van rájuk a kutatóknak.